

רעפ 57464-08-25 - חן כחלון נ' מדינת ישראל

פלילי - חוק העונשין - עבירת איומים

סדר דין פלילי - מעצרים

פלילי - חוק העונשין - עבירות אלימות

var MareMakom = "רעפ 57464-08-25 - חן כחלון נ' מדינת ישראל, תק-על 2025(3), 5992(02/09/2025)";
{p.IDHidden{display:none

בבית המשפט העליון

ברע"פ 57464-08-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העורר: חן כחלון
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-
לוד מיום 18.8.2025 בעמ"ת 30334-08-25
שניתנה על-ידי כבוד השופטת א' דניאלי
בשם העורר: עו"ד אופק מלכה, עו"ד מיכאל עירוני

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 18.8.2025 (עמ"ת 30334-08-25, השופטת א' דניאלי). בית המשפט המחוזי דחה ערר על החלטתו של בית משפט השלום בפתח תקווה מיום 7.8.2025 שהורתה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים (מ"ת 15958-04-25, השופט ג' אבנון).

2. ביום 7.4.2025 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב האישום המייחס למבקש עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג (ריבוי עבירות) לפי סעיף 382(ג) ביחד עם סעיף 380 לחוק העונשין,

התשל"ז-1977 (להלן: החוק), תקיפה סתם של בן זוג (ריבוי עבירות) לפי סעיף 382(ב)(1) יחד עם סעיף 379 לחוק, איומים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 192 לחוק, היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק, והחזקת חלק, אבזר או תחמושת שאינם חלק מהותי בנשק לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק (ת"פ 15937-04-25). כתב האישום נסב על מספר אירועים שבהם נהג המבקש כלפי בת זוגו (להלן: המתלוננת) באלימות - פיזית ומילולית, ואיים בפגיעה בה. בין השאר, באחד האירועים המתוארים בכתב האישום המבקש ניפץ בקבוק בושם, חנק את המתלוננת, הכה אותה ואיים עליה. באירוע אחר שתואר בו, המבקש תקף את המתלוננת במכות אגרופ, כיוון אקדח לעברה ואיים לירות בה. בנוסף, תואר אירוע שבו המבקש תפס את המתלוננת בכוח, סטר לה, שבר חפצים בבית ואיים עליה. עוד תואר כי בביתו של המבקש נמצא ציוד משטרתי רב ותחמושת.

3. בצדו של כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. המדינה טענה כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המעשים המיוחסים למבקש בכתב האישום, וכי קמה בעניינו עילת מעצר של מסוכנות. ביום קיים בית משפט השלום דיון ראשוני בבקשה, שבו נקבע כי קיים "ניצוץ ראיתי" והתבקש תסקיר מטעם שירות המבחן.

4. ביום 13.5.2025 הוגש התסקיר הראשון בעניינו של המבקש, שלא המליץ על שחרורו לחלופת מעצר. שירות המבחן התייחס לכך שישנו סיכון גבוה להישנות של התנהגות דומה ולהפרת תנאים מטעם המבקש, והעריך כי הפיקוח שהוצע, כמו גם חלופת המעצר בכללותה, אינם מספיקים לצמצום הסיכון הנשקף ממנו. בנוסף, נכתב בתסקיר כי המבקש אינו מתאים להליך טיפולי במסגרת אינטנסיבית ממושכת. חרף זאת, שירות המבחן המליץ לאפשר למבקש לעבור ראיון קבלה לבחינת התאמתו למסגרת הטיפולית "בית נועם" באשקלון (להלן גם: המסגרת הטיפולית), אם הוא יביע מוכנות ממשית לכך.

5. ביום 15.5.2025 התקיים דיון בבית משפט השלום, שבו הסכים בא-כוחו של המבקש לקיומן של ראיות לכאורה. בהמשך לכך, ביום 19.6.2025 קיים בית משפט השלום דיון שבסופו הוא הורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים. בית משפט השלום קבע שהעבירות המיוחסות למבקש מקימות בעניינו עילת מעצר מובהקת של מסוכנות. בנוסף, חרף בקשת בא-כוחו של המבקש, בית משפט השלום לא הורה על עריכת ראיון קבלה למבקש במסגרת הטיפולית.

6. ערר שהוגש על כך לבית המשפט המחוזי התקבל באופן חלקי ביום 24.6.2025 (עמ"ת 50319-06-25, השופטת א' פינק). בית המשפט המחוזי הורה על קבלת תסקיר משלים בבית משפט השלום, לאחר שייערך למבקש ראיון קבלה למסגרת הטיפולית.

7. בהתאם, הוגשו תסקירים משלימים לבית משפט השלום, האחרון ביום 5.8.2025. שירות המבחן ציין כי ביום 23.7.2025 נערך למבקש ראיון קבלה ל"בית נועם" וכי הוא נמצא מתאים להשתלב במסגרת זו. בהמשך לכך, שירות המבחן המליץ על שחרורו לשם, לצד הטלתו של צו פיקוח לתקופה

של ששה חודשים, לצורך מעקב אחר השתלבותו והתקדמותו בטיפול. שירות המבחן הדגיש כי המסגרת הטיפולית אינה משמשת כחלופת מעצר, וכי השהייה בה כפופה לתנאי המקום. כן צוין כי הוריו של המבקש נמצאו מתאימים לשמש כערבים מגבים ככל שתידרש הפסקת שהותו במסגרת הטיפולית, והומלץ כי מקום הפיקוח יהיה בבית אחיו של המבקש במבשרת ציון.

8. בדיון שהתקיים בבית משפט השלום ביום 7.8.2025 טען בא-כוחו של המבקש כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן, בהתחשב בחלופי הזמן, בכך שהמבקש נעדר עבר פלילי, ובעובדה שהמעצר מהווה גורם מרתיע עבורו. מנגד, באת-כוח המדינה התנגדה לכך בטענה שהמבקש מסוכן, בשים לב למסכת האלימות הקשה שביצע כלפי המתלוננת לאורך זמן, כולל איומים בנשק והחזקת אמל"ח. עוד הדגישה באת-כוחה של המדינה כי המתלוננת חוששת מאוד מפני שחרורו של המבקש.

9. כאמור, בסופו של הדיון, בית משפט השלום דחה את הבקשה להעברתו של המבקש למסגרת הטיפולית, והורה בשנית על מעצרו עד תום ההליכים. בית משפט השלום התייחס למסוכנות הגבוהה העולה מהמעשים המיוחסים למבקש, וציין כי גם התסקיר המשלים הצביע על כך. בית משפט השלום עמד על כך ש"בית נועם" אינו משמש כחלופת מעצר סגורה, ושבמצבים מסוימים מתאפשרת יציאה ממנו אף ללא ליווי. בית משפט השלום הוסיף והדגיש את הצורך להגן על המתלוננת, החוששת משחרורו של המבקש, וקבע כי לא ניתן לתת בו אמון.

10. ביום 12.8.2025 המבקש הגיש על כך ערר לבית המשפט המחוזי, שבו נטען כי יש להורות על שחרורו למסגרת הטיפולית. המבקש טען כי בהתאם לפסיקתו של בית משפט זה יש לבחון חלופה גם במקרים שבהם מיוחסות לנאשם עבירות חמורות, וכי יש להעדיף חלופה הולמת והדוקה על פני מעצר מאחורי סורג ובריא. המבקש הוסיף כי שירות המבחן המליץ על שחרורו ל"בית נועם", וכי יש ליתן משקל להמלצה זו.

11. ביום 18.8.2025 התקיים דיון בעניין זה, שבו בא-כוחו של המבקש שב על טענותיו. מנגד, בא-כוחה של המדינה טען כי לא נפלה שגגה בהחלטתו של בית משפט השלום, וכי יש לדחות את הערר. בא-כוחה של המדינה טען כי מדובר במקרה חמור במיוחד, וכי מסוכנותו הגבוהה של המבקש אינה מאפשרת את שחרורו לחלופה שהוצעה.

12. כפי שצוין בפתח הדברים, בסופו של הדיון דחה בית המשפט המחוזי את הערר. בית המשפט המחוזי ציין כי תנאי ראשון לשחרור לחלופה הוא מתן אמון בנאשם, וקבע כי במקרה דנן, לא ניתן לתת אמון במבקש. זאת, כך הוסבר, נוכח עבירות האלימות החמורות שמיוחסות לו כלפי בת זוגו, לרבות איומים בנשק. בנסיבות אלו, נקבע כי קיים חשש ממשי ששחרורו של המבקש למסגרת הטיפולית יסכן את שלום המתלוננת. בית המשפט המחוזי הוסיף כי החלופה המוצעת במקרה זה אינה הולמת והדוקה דיה, שכן המסגרת הטיפולית אינה סגורה, ואף מאפשרת יציאה של מטופלים ממנה, כפי שציין בית משפט השלום. בנסיבות אלו, קיים חשש כי העורר יעזוב את המסגרת ויפגע במתלוננת.

13. על כך נסבה בקשת רשות הערר שבפני. בעיקרו של דבר, המבקש שב על טענותיו כפי שאלה הועלו בבית המשפט המחוזי. המבקש מדגיש כי שירות המבחן סבר, לאחר בחינה מעמיקה, כי החלופה המוצעת עשויה לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. עוד טוען המבקש כי הערכאות הקודמות התעלמו משיקולים רלוונטיים, כגון עברו הנקי, גילו הצעיר, שירותו הצבאי והתנדבותו לאחר מכן במשמר הגבול, תוך התמקדות יתר בחומרת העבירות שמיוחסות לו. לטענת המבקש, החלטתו של בית המשפט המחוזי אינה מביאה בחשבון את הפוטנציאל השיקומי של "בית נועם" ואת האינטרס הציבורי שיש בשיקומו.

14. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כידוע, אמת המידה למתן רשות ערר ב"גלגול שלישי" היא מצמצמת, ורשות כאמור תינתן במקרים חריגים בלבד, שבהם מתעוררת שאלה עקרונית או בהתקיים נסיבות פרטניות מיוחדות כגון פגיעה בלתי מידתית בזכויותיו של חשוד או נאשם (ראו: בש"פ 1149/22 בקירוב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (23.2.2022); בש"פ 3084/22 יהולה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (19.5.2022)). לא התרשמתי כי המקרה דנן עומד באמת מידה זו. הבקשה הנוכחית נטועה היטב בנסיבותיו הקונקרטיות של המבקש. כמו כן, איני סבורה כי מתקיימות נסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות התערבות של בית משפט זה. למעלה מן הצורך אציין כי המעשים המיוחסים למבקש ונסיבות ביצועם מצביעים על כך שנשקפת ממנו מסוכנות מובהקת למתלוננת. על רקע זה, לכאורה חלופת המעצר שהוצעה אינה מספיקה כדי לאיין מסוכנות זו. לבסוף, אין צורך להזכיר, כי המלצת שירות המבחן אינה כובלת את ידיו של בית המשפט, אשר יכריע בעניין על יסוד בחינה כוללת של מכלול הנסיבות והשיקולים המשפטיים הרלוונטיים (ראו: בש"פ 3205/22 בן לולו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (1.6.2022)).

15. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט' אלול תשפ"ה (02 ספטמבר 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת